

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3XEObd/9/2021
Identifikačné číslo spisu: 7606205102
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:7606205102.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: T. I., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom W., o vymoženie 1 199,98 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská nová Ves pod sp. zn. 2Er/258/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 2. augusta 2012 č. k. 15CoE/144/2012-50 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 2. augusta 2012, č. k. 15CoE/144/2012-50 (ďalej len „odvolací súd“), potvrdil uznesenie Okresného súdu Spišská nová Ves z 24. novembra 2011, č. k. 2Er/258/2006-27 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorým súd prvej inštancie prvým výrokom exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil, druhým výrokom návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a tretím výrokom zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 37,89 eur, a to vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie a vo výroku o trovách konania. Súčasne účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal 28. septembra 2012 (doručené 2. októbra 2012) dovolanie oprávnený, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu ďalšie konanie. Navrhol dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a § 243c O. s. p. a čl. 267 tretí odsek Zmluvy o fungovaní EÚ.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané konajúci zamestnancom (§ 429

ods. 2 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania treba ako nedôvodný zamietnuť a dovolanie odmietnuť ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. účinného od 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Preto najvyšší súd posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania.

5. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižšej inštancie o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych a právnych predpisov a nie o aplikáciu a interpretáciu európskeho práva. Dovolací súd vzhľadom na to návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

6. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/254/2013, sp. zn. 3Oboer/294/2013, sp. zn. 3Oboer/296/2013, sp. zn. 3Oboer/346/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012, sp. zn. 3ECdo/64/2013, sp. zn. 4ECdo/6/2013, sp. zn. 5ECdo/100/2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

7. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože mu v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli, tento zostal nečinný.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.